

[Justitsministeren.]

1932 skulde alle disse Rettigheder være tinglyste. Nu nærmer vi os stærkt 1. April 1932, og det viser sig, at der er mange, som ikke har faaet disse Ting bragt i Orden. Derfor er der opstaaet en hel Del Uro og Ængstelse ude omkring paa Landet, og for at bringe Ro i disse Forhold er det nu bragt i Forslag, at disse Rettigheder skal kunne tinglyses endnu i 5 Aar, indtil den 31. Marts 1937, altsaa være gyldige ogsaa overfor godtroende Erhververe indtil den Tid uden Tinglysning.

Lovforslaget er, som sagt, vedtaget enstemmigt af det høje Landsting. Der blev blot rettet en Henstilling til mig om ved Cirkulære til de juridiske Embedsmænd at indprente disse, at de gjorde, hvad de formaede for at faa disse Forhold bragt i Orden, gjorde Folk opmærksomme paa, hvad der i den Henseende var at foretage for dem. Et saadant Cirkulære skal jeg lade udgaa, dersom Lovforslaget ogsaa maatte vinde Bifald i dette høje Ting og blive ophøjet til Lov. Det maa jo helst ske snart, for Loven skulde gerne kunne træde i Kraft inden den 1. April.

Hans Rasmussen: Den højtærede Minister har fuldkommen Ret i den Opfattelse, at der er i Færd med at opstaa en ikke ringe Uro rundt om hos store Dele af Befolkningen i Anledning af den forestaaende 1. April. Det har vist sig, at der er et ikke ringe Antal Tilfælde, hvor man ikke trods den Frist, der har været paa 5 Aar, er naaet til at faa opfyldt Bestemmelserne i Tinglysningslovens § 52. Naar dette Forhold gør sig gældende, maa man naturligvis være Justitsministeren taknemmelig for, at han er fremkommet med dette Lovforslag, der tilsigter at forlænge den Frist, der er sat i Tinglysningsloven, med yderligere 5 Aar. Det er jo saaledes, at man ikke kan faa et Forhold tinglyst, medmindre man har sort paa hvidt for, at det Forhold, der skal tinglyses, nu stiller sig saaledes, som man har angivet. Men det er jo ogsaa sikkert, at der i en hel Række Tilfælde vil være store Vanskeligheder ved at faa præsteret dette sort paa hvidt, som man skal møde med paa Tinglysningskontoret. Der er ingen Tvivl om, at saare mange vil blive nødt til at etablere Søgemaal og søge

Vidner indkaldt i stor Udstrækning for ved Dom at faa konstateret det Forhold, man nu ønsker fastslaaet, og som det er nødvendigt at faa Dom for, for at man kan faa Tinglysningslovens Bestemmelser opfyldt.

Jeg billiger, at Fristen søges forlænget ved det foreliggende Lovforslag, og for saa vidt kunde jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, takke for Lovforslagets Fremsettelse og anbefale det til hurtig Gennemførelse. Men jeg kan ikke lade være med i Forbindelse med Behandlingen af denne lille Sag at sige, at det dog maaske havde været heldigere, om man havde tænkt sig en lille Smule nøjere om her i Folketinget i sin Tid, da man gennemførte Tinglysningsloven. Jeg indrømmer gerne Rigtigheden af, hvad der siges fra forskellige Sider, at denne Lov var særdeles vel gennemtænkt, at det var et i teknisk Henseende udmærket Stykke Arbejde. Jeg tror, at dette er rigtigt, men det er dog vist paa den anden Side ogsaa rigtigt, at det ikke vilde have været til Skade, om Folk ude fra det praktiske Liv havde haft Lejlighed til at kige paa det Lovforslag i nogen Tid, før det blev gennemført, hvilket jo skete meget hurtigt. Det er nu imidlertid gældende Lov, og her er blot Tale om at forlænge den Frist, som er nævnt i Lovens § 52. Jeg kan dog ikke lade være med at sige, at efter mit Skøn vilde det vist have været heldigt, om man havde indskrænket sig til at sige, at de Rettigheder over faste Ejendomme, som var gyldigt stiftede, før man fik Tinglysningsloven, vedblev at have deres Gyldighed.

Jeg hørte nok, og jeg skal ikke forsøge at modbevise Rigtigheden af, hvad den højtærede Minister sagde om Hensynet til godtroende Erhververe. Naturligvis er der der et Hensyn at tage, men paa den anden Side maa man ikke overse de meget store Vanskeligheder og de i mange Tilfælde store Bekostninger, som vil være forbundet med at faa det Forhold bragt paa Fode, som er en nødvendig Forudsætning for, at Tinglysning kan ske. Jeg tillader mig at nævne dette. Og saa vil jeg gerne endnu føje en enkelt Bemærkning til det, jeg allerede har sagt. Denne Bemærkning gaar ud paa, at jeg vil afæske den højtærede Justitsminister en Udtalelse om, hvorvidt han og hvorvidt man i Justitsministeriet er af den Opfattelse, at det nye Tinglysningsystem har virket